אביון ושון אובה שהוא מדולדל ומשב
לב שמחה וזקי ויעריק אל תחזק ויקן ויעשו מאבוד
דין חייב ומאחר יש לו לאדם עליו זכות שמחזיר
אותן אל בקי אל תחמוד וזה אומר שאין יעריק שלא
נענש בבית דין אם מקום שהוא מדין
ויתנה שהרי יש לו כסתן ואינו לוקח ומבית דין
זכאי ומאחר יש לו לאדם עליו חובה להמיקן
אינן שאין מחזירין אותן לבית דין להיות לו ובית
אל שהרוג וזה צריק הוא שנענש בבית דין: כי לא
יעשיק רשע אין שלך לחזירן כי אם לא יעשיקן
מריע אם יצא מידך זכאי: שלי שלוחים הרבה
להמיתן בחייהם שמחייב בה: ושחד לא תקח אפילו
לשפוט אותו שהרי כדי להטות את הדברים
כבר נאמר לא תענה מסתנו: יעור פקחים. אפילו חכם
בעורם ועיל שוחד סמי שהטרין. דעתו ומשכר
תלמידו ויכהה מאור עינו: ויסלף כתמים. ומשנה
ויקלקל: דברי צדיקים דברים המעוקלים ומשפטי אמת
וכן תרגומן שקרין תריין ישרים: וגר לא תלחץ
בהרבה מקומות הזהירה תורה על הגר ומפני שסרו
רע: את נפש הגר. מה קמה לו מלחצך אותן:
ומסמנו אית תבאי. לשון הכנסה לבית מן מת
ומסמנו אל תוך בתך: תשמוטה מעבדה
ונושמה מאכלה אחר זמן הבעור: לא
תשמוטה מעבדה נעורה קנן חריש וזרע
ונשתה מלח ומלקשקש: ויתרם המלחית
הנשרה. להקיבו מיכל האכון ומאכל החיה
ויה חיה אוכלה בלא מעשר. אף אבמכם
אוכלים בלא מעשר. מכן מאחו אין מעשר
בשמטה. כן תעשה לסמיך. ותחילת המקרא
הנדה הלב. מן מאמר לגעלה היינו תרע
אתאריך: אבום השבעי תשבתו. אין בשנה
השבעית לא תעבוד שבת בראשית ומקומה
שלא המאור הגדול ולא הפעה קרויה שבת לא
תנהוג בה טבת בראשית: לעיתן יעת שורך וחמו
תן לו נחת להתיר שיהא תולש ואוכל עשבים מן
הקרקע אין אינו אלא יחבטנו בתוך הבית שאתה
אין זה נחת אלא עצב: כן תאיתך. עבד ל
הסל מחר: והנר גר תשב: וכל אשר אמרתי
אליכם ושמרו לעשות לא תעשה מזהיר
שלא שמיטה שבתורה אזהרה הוא במקום לאו
לא שפירן מלא יאמר אדם לחבירו טמור לי כבר
עד פלוני שנמור טני ביום עד פלוני: ולא יטמא
אין הני על מנך. שלא תעשה שותפות עם הגוי
ושבתו לך שלא שמיטה אתה גרים שתעבר
על ידך. לא ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו. לגרך ששקולה
עד סגד ל העבודה כולם. והטהרה כשומר
את מלם: רגלים פעמים. וכן כי המתנו זה שלש
רגלים: חמש האבב שתתבואה ותמולאת בן

מיסיניר בריבה: מפתגמיא
דשקרא הוו רחיק ורזיף
ודנפק ירך מן היצא לי
תקטול ארי לא אזכי חיבא:
ושחדא לא תקבל ארי
ארי שחדא מעור עיני
חכימין ומקלקל פתגמין תריצין:
ולגיורא לא תעיקון ואתון
ידעתון יתנפשא דגיורא
ארי דמין הויתון בארעא
דמצרין: ושית שנין תזרע ית
ארעך ותכנוש ית עללתה:
ושבעיתא תשמטנה ותרטשנה
ויכלון מסכיני עמך ושארהון
ביכיל חית ברא כן תעביד
לכרמך לזיתך: שתא יומי
תעביד עבדך וביומא שבי עאה
תנוח בדיל דינוח תורך וחמרך
ויתנפש בר אמתך וגיורא:
ובכל די אמרית לכון תסתמרון
ושום טעות עממיא לא תדכרון
לא ישתמע על פומכון: תלת זמנין
בשנתא קדמי משכנא יתחזי כל
תטול שבעא יומין תיכול פטירא
פמא די פקידתך לזמן ירחא
דאביבא ארי ביה נפקת א
ממצרים ולא יתחזון קדמי
ריקנין: וחגא דחצירא בפורי
עבדך די תזרע בחקלא וחגא
דכנשא במפקא דשתא
במיכנשך ית עבדך מן חקלא:
תלת זמנין בשנתא יתחזון כל
דכורך קדם רבון עלמא ייי לא
תביתון בר מצרפחא תרבי
נכסת חגא עד צפרא: ריש
בפורי ארעך תיתי לבית מקדשא
דיוי אלהך לא תיכלון פסח
בחלבו הא אנא שלח
מלאכא קדמך למטרך באורחא
ולא עלהך לאתריא די אתקינת
אסתמר מן קדמוהי וקבל
למימריה לא תסריב לקבליה
ארי לא ישבוק לחובכון
ארי בשמי ממריה: ארי אם

אביון ושון אובה שהוא מדולדל ומשב
לב שמחה: וקי ויעריק אל תחזק: ויקן ויעשו מבחר
דין חייב ומאחר יש לו לאדם עליו זכות שמחזיר
אותן אל בקי אל תחמוד: וזה אומר שאין יעריק שלא
נענש בבית דין. אם מקום שהוא מדין
ויתנה שהרי יש לו כסתן. ואינן לוקחין ומבית דין
זכאי ומאחר יש לו לאדם עליו חובה להמיקן
אינן שאין מחזירין אותן לבית דין להיות לו ובית
אל שהרוג וזה צריק הוא שנענש בבית דין: כי לא
יעשיק רשע. אין שלך להחזירן כי אם לא יעשיקן
מריע. אם יצא מידך זכאי: שלי שלוחים הרבה
להמיתן בחייהם שמחייב בה: ושחד לא תקח. אפילו
לשפוט אותו שהרי כדי להטות את הדברים
כבר נאמר לא תענה מסתנו: יעור פקחים. אפילו חכם
בעורם ועיל שוחד סמי שהטרין. דעתו ומשכר
תלמידו ויכהה מאור עינו: ויסלף כתמים. ומשנה
ויקלקל: דברי צדיקים. דברים המעוקלים ומשפטי אמת
וכן תרגומן שקרין תריין ישרים: וגר לא תלחץ.
בהרבה מקומות הזהירה תורה על הגר ומפני שסרו
רע: את נפש הגר. מה קמה לו מלחצך אותן:
ומסמנו. אית תבאי. לשון הכנסה לבית מן מת
ומסמנו אל תוך בתך: תשמוטה מעבדה
ונושמה מאכלה אחר זמן הבעור: לא
תשמוטה מעבדה נעורה קנן חריש וזרע
ונשתה מלח ומלקשקש: ויתרם המלחית
הנשרה. להקיבו מיכל האכון ומאכל החיה
ויה חיה אוכלה בלא מעשר. אף אבמכם
אוכלים בלא מעשר. מכן מאחו אין מעשר
בשמטה. כן תעשה לסמיך. ותחילת המקרא
הנדה הלב. מן מאמר לגעלה היינו תרע
אתאריך: אבום השבעי תשבתו. אין בשנה
השבעית לא תעבוד שבת בראשית ומקומה
שלא המאור הגדול ולא הפעה קרויה שבת לא
תנהוג בה טבת בראשית: לעיתן יעת שורך וחמו
תן לו נחת להתיר שיהא תולש ואוכל עשבים מן
הקרקע אין אינו אלא יחבטנו בתוך הבית שאתה
אין זה נחת אלא עצב: כן תאיתך. עבד ל
הסל מחר: והנר גר תשב: וכל אשר אמרתי
אליכם ושמרו לעשות לא תעשה מזהיר
שלא שמיטה שבתורה אזהרה הוא במקום לאו
לא שפירן מלא יאמר אדם לחבירו טמור לי כבר
עד פלוני שנמור טני ביום עד פלוני: ולא יטמא
אין הני על מנך. שלא תעשה שותפות עם הגוי
ושבתו לך שלא שמיטה אתה גרים שתעבר
על ידך. לא ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו. לגרך ששקולה
עד סגד ל העבודה כולם. והטהרה כשומר
את מלם: רגלים פעמים. וכן כי המתנו זה שלש
רגלים: חמש האבב שתתבואה ותמולאת בן

באביה. לא אהב לשון אב כבוד ואשון ומשל פיות: ולא יראו
פני לכם ריקם. שתבאו לראות פני. ברגלים המיוחדים עליו ר
וחג הקצר הוא חג שבועות: בבורי מעשיך. שהוא זמן הבכורים
בן בכורים ששתי הלחם הבכורים בעצרת ומתיבין החדש ומעה
והבא בכורים לקדש. שלבכוס הבכורים נעוי. בשבועות:
וחג האסיף. הוא חג הסכות. באספך את מעשיך מן
הארץ הבעורה ותיבשה בשדה. ובחג יוסף בן אותה
לבית מאמר הקשומים. שלש פעמים יוצא לפי שהעניין מדבר
בשבועות הזכר לזכר שלא יסתרסן רגלים מאיקומן. פלוני
הוסרים שבך. לא תרבה עלתמין לא תשחט את הפסח
בארבעה עשר בניסן עד שתבער את החמץ. לא ילין
חלב חגי לזבח עד בקר. יכולין. על המערכה יפסל
בלינה הן על מזבח הלילה: לא תלין מן
לינה. אלא בעשיר הראשון עד בקר אם כל הלילה
יכול הקטרת אין הרי עשה לזבח:

ושכינה אומרת להם כי לא אעלה בדרכך: אשר
הטמאתי אשר אזמינתי לתת לכם זהו פשוטו. ל
ואדרשו אל המקום אשר המטה כם מקומי כגון
זה אחד ושמה מקראות שבת המקדש שלמעלה
ויכוון כנגד בית המקדש שלמטה: אל תמר
בן לשון הראוה אשר ישרה את פיך ואמרו כי
כי לא ישא לפשעכם שיש מלומר בך שהוא
אין הסת שאין חוטאין ועד שהוא מוליד
ואינו עשה אלא שליחותן: כי שמי בקרבו
ואחזר לראש המקרא. השמר ומפנו כי שמו
משותן. כן ומתנו אמרו זה מעטאין ששמו
כשם כן מעטאין בגמטריא שדי:

ריחוה